

DEPARTEMENTAAL VERTROUWELIJK

TER BESLISSING

Aan

De staatssecretaris van Financiën – Toeslagen en Douane Strategisch Crisisteam (SCT)

de staatssecretaris van Financiën – Fiscaliteit en Belastingdienst

notitie

Samenloop belasting- en toeslagschulden bij persoonlijke betalingsregeling

Aanleiding

Deze notitie gaat over burgers die zowel een openstaande toeslagschuld als een openstaande belastingenschuld hebben, in aanmerking komen voor een persoonlijke betalingsregeling en bovendien recht hebben op enigerlei vorm van herstel.

In het SCT-overleg van 2 april 2020 is specifiek voor de OGS-populatie besloten om in geval van een samenloop van toeslag- en belastingenschuld een persoonlijke betalingsregeling voor de totale schuld aan te bieden, conform het regime dat voor toeslagen geldt. Dit betekent een regeling van maximaal 24 maanden gebaseerd op het inkomen en vermogen, gevolgd door het buiten invordering stellen van een eventuele restschuld onder voorwaarde van verrekening met eenmalige teruggaven inkomstenbelasting en toeslagnabetalingen gedurende 3 jaar.

Dit besluit van het SCT heeft tot gevolg dat op enkele onderdelen wordt afgeweken van het invorderingsbeleid dat voor belastingenschulden geldt. Deze afwijkingen leggen we hierbij expliciet ter beslissing voor. Ook adviseren wij deze werkwijze niet te beperken tot de OGS-populatie, maar toe te passen op iedereen die recht heeft op enige vorm van compensatie of tegemoetkoming, ofwel de totale "herstelpopulatie".

Beslispunten

1. Gaat u akkoord met de volgende werkwijze bij de herstelpopulatie, waarbij sprake is van een afwijking van het reguliere beleid:
 - a. Toestaan van een betalingsregeling van 24 maanden voor de totale openstaande belasting- en toeslagschuld, waarbij zoveel mogelijk aangesloten wordt bij het bestaande beleid voor belastingen en toeslagen. Dit kan in bepaalde situaties leiden tot een afwijking van het uitstelbeleid dat geldt voor belastingenschulden.
 - b. Toestaan van een betalingsregeling voor autobelastingen, in afwijking van het reguliere beleid?
 - c. Het achterwege laten van de eis dat ondernemers gedurende de betalingsregeling 100% zekerheid stellen voor de voldoening van de belastingenschuld (tenzij daar goede gronden voor zijn), dit in afwijking van het reguliere beleid?
 - d. In bonafide gevallen ook voor belastingen een eventuele restschuld buiten invordering laten ("niet verder bemoeilijken"), als kwijtschelding niet mogelijk is; dit geldt ook voor autobelastingen en zakelijke schulden, hetgeen een versoepeling van de bestaande praktijk is.

Directoraat-Generaal
Belastingdienst

Inlichtingen

Datum

9 november 2020

Notitienummer

2020-0000161375

Auteurs

Kopie aan

Met opmerkingen Vraag aan BD: kunnen we aangeven in hoeveel gevallen er naar verwachting sprake is van ernstige verwijtbaarheid en/o fraude en we dus wel verder gaan invorderen?

DEPARTEMENTAAL VERTROUWELIJK

Pagina 1 van 8

- e. De vermogenstoetsuitzondering (voor te verlenen compensatie) toepassen op belastingschulden, waardoor de compensatie geen belemmering wordt voor uitstel en kwijtschelding?
- 2. Gaat u akkoord met het vastleggen van deze werkwijze in een tijdelijk beleidsbesluit indien en voor zover afgeweken wordt van het reguliere beleid?

Kern

- Een groot deel van de herstellpopulatie heeft naast een toeslagschuld ook een (soms forse) belastingschuld.
- Om deze groep zo goed mogelijk te bedienen adviseren wij, in lijn met het op 2 april 2020 door het SCT genomen besluit, deze groep een betalingsregeling van 24 maanden voor de totale schuld aan te bieden, gevolgd door een schone lei (onder voorwaarde dat verrekening nog gedurende 3 jaar plaats kan vinden). Dit kan alleen als op enkele onderdelen afgeweken wordt van het invorderingsbeleid dat geldt voor belastingschulden, ten gunste van deze burgers.
- Daarnaast adviseren wij de compensatie uit te zonderen van de vermogenstoetsen in het uitstel- en kwijtscheldingsbeleid voor belastingschulden en niet te verrekenen, voor zover de compensatie ook in het toeslagenbeleid is uitgezonderd van de vermogenstoets en van verrekening.

Toelichting

Belangrijkste verschillen beleid toeslag- en belastingschulden

- De in dit kader meest relevante verschillen tussen het invorderingsbeleid voor belastingschulden en het invorderingsbeleid voor toeslagschulden zijn:
 - Het beleid voor uitstel van betaling van belastingschulden maakt onderscheid tussen particulieren en ondernemers. Voor beide categorieën geldt dat de betalingsregeling gebaseerd is op de financiële draagkracht en in beginsel maximaal 12 maanden duurt (voor toeslagschulden is dat maximaal 24 maanden), maar voor ondernemers worden daaraan strengere voorwaarden gesteld, zoals de eis dat 100% zekerheid wordt gesteld.
 - Een verzoek om uitstel van betaling van belastingschulden wordt getoetst aan beduidend meer criteria dan voor toeslagschulden het geval is.
 - Voor autobelastingen is geen (lang) uitstel en kwijtschelding mogelijk.
 - Belastingen, met uitzondering van autobelastingen, kunnen onder voorwaarden worden kwijtgescholden, waarbij voor ondernemers aanzienlijk strengere voorwaarden gelden dan voor particulieren. Als niet aan de voorwaarden voor kwijtschelding wordt voldaan kan in individuele gevallen worden toegezegd dat de belastingschuld buiten invordering wordt gelaten ("niet verder bemoeilijken"). Toeslagschulden kunnen niet worden kwijtgescholden, maar worden bij onvoldoende financiële draagkracht, buiten invordering gelaten na voltooiing van een persoonlijke betalingsregeling.

Wat wijzigd er?

- Voorgesteld wordt om voor de herstellpopulatie een persoonlijke betalingsregeling (gebaseerd op de inkomens- en vermogenspositie) van maximaal 24 maanden aan te bieden voor de totale openstaande belasting- en toeslagschuld.¹ Daarbij wordt zoveel mogelijk aangesloten bij het bestaande beleid voor belastingen en toeslagen. Dat geldt in ieder geval voor de termijnen; zo zal, als aan de voorwaarden is voldaan, voor de

¹ Formeel wordt deze betalingsregeling ondertekend door zowel de ontvanger als de Belastingdienst/Toeslagen.

belastingenschuld kwijtschelding plaatsvinden na 12 termijnbetalingen. Qua voorwaarden kunnen er wel verschillen ontstaan met het reguliere beleid.

- Geadviseerd wordt om in die betalingsregeling alle openstaande belasting- en toeslagschuld mee te nemen, dus inclusief autobelastingen waarvoor doorgaans geen uitstel wordt verleend. Dit voorkomt verschillende (uitstel)beschikkingen op basis van verschillende regimes en draagt optimaal bij aan duidelijkheid voor deze groep burgers..
- Om dezelfde reden wordt geadviseerd de betalingsregeling te treffen voor alle openstaande schuld op het moment van aanbidding (dus niet alleen de schuld van vóór de pauzeknop). Daarbij moet worden opgemerkt dat de schulden sinds de pauzeknop fors zijn opgelopen (voor zowel toeslag- als belastingenschulden een toename van ca € 27 miljoen).
- Wij adviseren om (het bonafide deel van) de herstellpopulatie na 24 maanden een schone lei te geven, onder de voorwaarde van verrekening met belastingteruggaven en nabetalingen toeslagen gedurende 3 jaar. Voor toeslagschulden is dit conform het reguliere beleid. Voor belastingenschulden ligt dat anders. Als voor de resterende belastingenschuld na afloop van de betalingsregeling geen kwijtschelding mogelijk is (bijvoorbeeld omdat het om autobelastingen of zakelijke schulden gaat), dan dient de schone lei te worden verleend via een beschikking 'niet verder bemoeilijken'. Anders dan in de bestaande praktijk wordt die beschikking in deze gevallen standaard verleend, ook voor autobelastingen en zakelijke schulden, tenzij er sprake is van (aantoonbare) ernstige verwijtbaarheid en/of fraude. Te denken dan aan de situatie waarin de vereiste aangiften niet zijn gedaan.
- Een bijkomend belangrijk voordeel van een eenduidige behandeling van toeslag- en belastingenschulden bij deze groep is dat verzoeken aanzienlijk sneller kunnen worden afgehandeld.
- Aanvullend adviseren wij het bedrag van de compensatie, in lijn met de andere toezeggingen daarover, gedurende 3 jaar niet mee te tellen als vermogen of als betalingscapaciteit in het kader van kwijtschelding of uitstel van betaling. Ook adviseren wij dit bedrag niet te verrekenen met openstaande schulden. Dit geldt voor alle tegemoetkomingen en herstelbetalingen waarvoor in de toeslagensfeer besloten is dat deze buiten de vermogenstoets blijft en niet verrekend mogen worden.
- Geadviseerd wordt deze werkwijze vast te leggen in een tijdelijk beleidsbesluit, indien en voor zover het leidt tot afwijkingen van het bestaande beleid. Dit schept duidelijkheid voor de burger over zijn rechten, geeft de uitvoering heldere kaders en voorkomt willekeur en ongewilde precedentwerking. Verwacht wordt dat een beleidsbesluit per 1 januari 2021 in werking zou kunnen treden.

Rechtvaardiging

- De rechtvaardiging voor deze (per saldo soepelere) regeling waarin afgeweken wordt van het reguliere beleid is gelegen in het veronderstelde causale verband tussen het ontstaan/oplopen van de belastingenschuld en het (financiële) leed dat deze burgers en ondernemers hebben ondergaan als slachtoffers van de toeslagenproblematiek.
- Een uitzondering geldt voor (1) gevallen waarin er evident geen causaal verband is, te denken valt aan een wanverhouding tussen toeslagschuld en belastingenschuld en (2) aantoonbaar misbruik en/of fraude (nader te definiëren in het tijdelijke beleidsbesluit).

Wat wijzigt er niet?

- Tijdens de looptijd van de betalingsregeling worden teruggaven verrekend met de openstaande schuld.

- Ook moeten de nieuwe opkomende belastingverplichtingen, zoals afdracht van loon- en omzetbelasting, worden nagekomen als voorwaarde voor de betalingsregeling.
- Voor nieuwe toeslagschulden kan aansluitend een nieuwe betalingsregeling (al dan niet op basis van financiële draagkracht) worden getroffen.
- Ook wordt het bestaande kwijtscheldingsbeleid toegepast op deze populatie. Op dat vlak is er dus geen extra soepelheid, met uitzondering van de voorgestelde uitzondering op de vermogenstoets (zie hiervoor). In de praktijk kan dat de volgende situaties opleveren:
 1. Als er na voldoening van 12 maandelijkse termijnen nog een belastingschuld openstaat en aan de voorwaarden voor kwijtschelding wordt voldaan, dan wordt deze restschuld kwijtgescholden. Voor ondernemers geldt dat hierom expliciet moet worden verzocht en dat kwijtschelding alleen onder strenge voorwaarden mogelijk is. Na kwijtschelding worden de overige termijnbetalingen afgeboekt op de toeslagschuld die na (in totaal) 24 maanden buiten invordering kan worden gesteld.
 2. Als kwijtschelding van de belastingschuld na 12 maanden niet mogelijk is, dan wordt gezien of er aanleiding is om de resterende belastingschuld buiten invordering te stellen. De Belastingdienst zal dit in bonafide situaties toestaan (zie hierboven). In dat geval ontvangt de burger hiervan bericht en worden de resterende 12 termijnbetalingen afgeboekt op de toeslagschuld.
 3. In situaties van ernstige verwijtbaarheid en/of fraude, waarin noch kwijtschelding noch buiten invordering stelling van de belastingschuld na afloop van de eerste 12 maanden aan de orde is, worden de resterende termijnbetalingen afgeboekt op de belastingschuld (conform het wettelijke preferentiestelsel). Na afloop van de 24 termijnbetalingen kan de Belastingdienst ervoor kiezen om (dwang)invorderingsmaatregelen te nemen voor de resterende schuld.

Cijfers

- In totaal bedraagt de schuldpositie van de herstellpopulatie per 27 oktober 2020 ruim € 235 miljoen. Hiervan is ca € 176 miljoen toeslagschuld en ca € 59 miljoen belastingschuld.

4. Achtergrondinformatie

4.1. Samenloop toeslag- en belastingschulden

4.1.1. Inleiding

Op 2 april jongstleden is aan het SCT onder meer gevraagd te beslissen hoe om te gaan met de situatie dat burgers binnen de zogeheten OGS-populatie bij het aanbieden van een persoonlijke betalingsregeling zowel een toeslag- als belastingschuld hebben.

4.1.2. Beslissing SCT

Daarop is besloten dat deze burgers een persoonlijke betalingsregeling zullen krijgen van 24 maanden voor zowel de belastingschuld als de toeslagenschuld. Daarna zou een eventuele restschuld buiten invordering worden gesteld, ongeacht of het een belastingschuld of toeslagenschuld betreft. Bij geen betalingscapaciteit zou de totale schuld zelfs direct buiten invordering kunnen worden gesteld. Eventuele bestuurlijke boeten worden niet buiten invordering gesteld.

4.1.3. Nadere verfijning nodig

Inmiddels is duidelijk geworden dat de beslissing nadere verfijning behoeft. Uit een data-analyse die het OGS-cluster heeft laten uitvoeren onder de OGS-populatie is namelijk gebleken dat een aanzienlijk deel van die populatie tevens een belastingschuld heeft. Deze belastingschuld is in veel gevallen (zeer) fors te noemen en in sommige gevallen zelfs het veelvoudige van de toeslagenschuld. Het past dan niet om daarvoor het invorderingsbeleid voor toeslagenschulden te hanteren zonder toetsing aan het invorderingsbeleid voor belastingschulden. Daar komt nog bij dat met de beslissing in belangrijke mate zal worden afgeweken van het reguliere beleid voor een in potentie zeer grote groep belanghebbenden, zonder dat daar een expliciete beleidsmatige grond voor is. Dat brengt een groot risico van precedentwerking met zich mee.

4.1.4. Bevoegdheid en kennis

Verder wordt opgemerkt dat alleen medewerkers die door de ontvanger van de Belastingdienst zijn gemandateerd, bevoegd zijn om beslissingen te nemen over belastingschulden.

NB: De ontvanger van de Belastingdienst is wel bevoegd om namens Belastingdienst/Toeslagen toeslagenschulden terug te vorderen.

4.2. Beleid

4.2.1. Inleiding

Het invorderingsbeleid voor belastingschulden verschilt in belangrijke mate van het invorderingsbeleid voor toeslagenschulden. Zo kent het invorderingsbeleid voor belastingschulden onder meer onderdelen die gaan over uitstel van betaling voor rijksbelastingen en kwijtschelding en wordt er onderscheid gemaakt tussen particulieren en ondernemers, waarvoor een aanmerkelijk strikter beleid wordt gehanteerd.

4.2.2. Uitstel van betaling in verband met betalingsproblemen voor toeslagenschulden

Uitstel van betaling voor toeslagenschulden kent een wettelijke grondslag in de Algemene Wet Inkomensafhankelijke regelingen (hierna: Awir). Uitstel van betaling in verband met betalingsproblemen voor toeslagenschulden is verder uitgewerkt in de Uitvoeringsregeling Awir. Daarnaast zijn hierover beleidsregels opgenomen in de Leidraad Invordering 2008. In het beleid zijn twee soorten uitstel van betaling te onderscheiden voor toeslagenschulden; de zogeheten

Met opmerkingen ☐ Willen we deze nog hierin?

Met opmerkingen ☐ Ik stel idd voor om bijlage achterwege te laten of als separaat document toe te voegen.

standaardregeling en de zogeheten persoonlijke betalingsregeling.
Belastingdienst/Toeslagen beslist hierover bij voor bezwaar vatbare beslissing.

4.2.1.1. Standaardregeling

De standaardregeling wordt automatisch aangeboden aan de toeslagschuldenaar en wordt zonder nader onderzoek toegekend. De duur van de standaardregeling is 24 maanden, gerekend vanaf een maand na de dagtekening van de terugvordering, met een minimumbedrag van € 20 per maand per terugvordering. Dit wil zeggen dat een bedrag van bijvoorbeeld € 2400 wordt betaald in 24 termijnen van € 100 en een bedrag van bijvoorbeeld € 240 wordt betaald in 12 termijnen van € 20.

4.2.1.2. Persoonlijke betalingsregeling

Als de toeslagschuldenaar van mening is dat hij over onvoldoende betalingscapaciteit beschikt om aan de standaardregeling te voldoen kan hij om een persoonlijke betalingsregeling verzoeken. Als uit het verzoek blijkt dat hij inderdaad over te weinig betalingscapaciteit beschikt en niet over te veel vermogen beschikt, krijgt hij een betalingsregeling van 24 maanden toegekend gebaseerd op diens betalingscapaciteit.

4.2.1.3. Geen verdere invorderingsmaatregelen nemen

Als de betalingscapaciteit onvoldoende is om daarmee de gehele schuld in 24 maanden te voldoen, zal de Belastingdienst/Toeslagen voor het restant van de schuld de toezegging doen dat daar geen invorderingsmaatregelen meer voor worden genomen. Mocht blijken dat de toeslagschuldenaar geen betalingscapaciteit heeft, zal Belastingdienst/Toeslagen direct de toezegging doen dat geen invorderingsmaatregelen meer worden genomen voor de gehele toeslagenschuld. Materieel heeft dit dezelfde gevolgen als kwijtschelding, zij het dat aan deze toezegging altijd de voorwaarde wordt verbonden dat gedurende drie jaren na de beschikking eenmalig uit te betalen bedragen aan toeslagen en inkomstenbelasting zullen worden verrekend met de nog openstaande schuld. Kwijtschelding van toeslagenschulden is naar de huidige stand van wet- en regelgeving niet mogelijk.

4.2.2. Uitstel van betaling voor rijksbelastingen

Uitstel van betaling voor rijksbelastingen kent een wettelijke grondslag en is beleidsmatig uitgewerkt in de Leidraad Invordering 2008. Daarnaast is er beleid voor specifieke soorten uitstel van betaling, zoals in geval van betalingsproblemen.

4.2.2.1. Algemene uitgangspunten

De algemene uitgangspunten zijn altijd van toepassing. Zo wordt daarin beschreven wanneer geen uitstel van betaling wordt verleend en wanneer uitstel van betaling wordt ingetrokken.

4.2.2.2. Uitstel in verband met betalingsproblemen

Wanneer een belastingschuldige diens belastingschuld niet binnen de wettelijke termijn kan betalen, kan de ontvanger diegene *op verzoek* een betalingsregeling toestaan. Daarbij zijn bepaalde regels van toepassing. Zo wordt in beginsel geen uitstel van betaling verleend voor autobelastingen en worden belastingteruggaven verrekend tijdens een betalingsregeling, tenzij er aanleiding is dat niet te doen.

4.2.2.3 Betalingsregeling voor particulieren

In aanvulling op het hiervoor beschreven beleid voor uitstel van betaling is er beleid voor betalingsregelingen voor belastingschulden van particulieren. De hoofdregels zijn als volgt:

- Een betalingsregeling zal maximaal 12 maanden duren, gerekend vanaf de datum van de daarvoor af te geven beschikking. In bijzondere omstandigheden kan een langere betalingsregeling worden toegekend.

- Het maandelijks te betalen bedrag wordt in belangrijke bepaald aan de hand van de betalingscapaciteit van de burger.
- Mocht uit een verzoek om uitstel van betaling blijken dat een belastingschuldige over onvoldoende betalingscapaciteit beschikt om diens belastingschulden in 12 maanden te betalen, dan neemt de ontvanger ambtshalve het verzoek in behandeling als een verzoek om kwijtschelding.
- Indien een betalingsregeling wordt toegekend, zal de ontvanger in ieder geval de voorwaarde stellen dat belastingschulden waarvoor geen uitstel van betaling geldt, tijdig worden voldaan. Daarnaast kan de aard of omvang van de belastingschuld of het aangifte- en betalingsgedrag van de belastingschuldige uit het verleden aanleiding zijn om zekerheid te vragen.

4.2.2.4. Betalingsregeling voor ondernemers

In aanvulling op het hiervoor beschreven beleid voor particulieren is er beleid voor uitstel van betaling voor belastingschulden van ondernemers. Hoofdzakelijk zijn de regels als volgt:

- Een betalingsregeling zal zo kort mogelijk duren en maximaal 12 maanden, gerekend vanaf de uiterste betaaldatum van de te betalen belastingaanslag(en).
- In bijzondere omstandigheden kan een langere betalingsregeling worden toegekend zonder dat zekerheid gesteld hoeft te worden.
- Een betalingsregeling wordt in beginsel niet toegekend zonder dat zekerheid is gesteld voor de gehele belastingschuld.
- Indien een betalingsregeling wordt toegekend, zal de ontvanger in ieder geval de voorwaarde stellen dat belastingschulden waarvoor geen uitstel van betaling geldt, tijdig worden voldaan.
- Voor ex-ondernemers wordt het beleid voor particulieren gehanteerd.

4.2.3 Kwijtschelding van rijksbelastingen

Kwijtschelding heeft een wettelijke grondslag en wordt op verzoek aan de belastingschuldige verleend als deze niet in staat is anders dan met buitengewoon bezwaar een belastingaanslag te betalen. De regels hierover zijn grotendeels opgenomen in de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990. Daarnaast zijn in de Leidraad Invordering 2008 beleidsregels opgenomen over kwijtschelding van belastingen.

4.2.3.1 Algemene regels kwijtschelding

De algemene regels zijn altijd van toepassing. Zo beslist de ontvanger bij voor administratief beroep vatbare beslissing op een verzoek om kwijtschelding en wordt in bepaalde gevallen geen kwijtschelding verleend. Bijvoorbeeld als het aan de belastingschuldige kan worden toegerekend dat de belasting niet kan worden voldaan of de belastingschuldige de vereiste aangifte niet heeft gedaan. Daarnaast wordt geen kwijtschelding verleend voor autobelastingen.

4.2.3.2. Kwijtschelding van rijksbelastingen in de privésfeer

In de specifieke regels voor kwijtschelding van belastingen in de privésfeer spelen de betalingscapaciteit en het vermogen van de belastingschuldige een belangrijke rol. Kwijtschelding in de privésfeer wordt verleend als de belastingschuldige over onvoldoende betalingscapaciteit en/of vermogen beschikt om de verschuldigde belasting te voldoen en er geen redenen zijn het verzoek af te wijzen.

4.2.3.3. Kwijtschelding van rijksbelastingen in de zakelijke sfeer

De hoofdregels voor kwijtschelding van rijksbelastingen in de zakelijke sfeer zijn als volgt:

- Kwijtschelding wordt slechts verleend in het geval dit geschiedt in het kader van een saneringsakkoord met alle schuldeisers;

- in dat geval krijgt de ontvanger tenminste het dubbele percentage aangeboden van wat aan concurrente schuldeisers wordt aangeboden;
- de ontvanger wordt niet op enigerlei wijze achtergesteld ten opzichte van schuldeisers die gelijk in rang zijn;
- de ontvanger kan geen derden aansprakelijk stellen voor de belastingschulden;
- het aangeboden bedrag is substantieel, zowel in absolute als relatieve zin en is tenminste het bedrag wat de ontvanger kan verkrijgen door middel van executiemaatregelen.

Opgemerkt wordt dat de Belastingdienst in zijn algemeenheid zeer terughoudend is als het gaat om kwijtschelding van belastingen in de zakelijke sfeer. Belangrijke redenen hiervoor zijn het gelijkheidsbeginsel en het risico op concurrentievervalsing als dat wordt geschonden. Daarnaast fungeren ondernemers voor sommige belastingen – omzetbelasting bijvoorbeeld – als het ware als ‘tussenpersoon’ bij de afdracht daarvan. Kwijtschelding vindt daarom alleen plaats als aan de hiervoor vermelde vereisten is voldaan.

4.2.4 Geen verdere invorderingsmaatregelen nemen

Het kan voorkomen dat de ontvanger geen kwijtschelding kan verlenen, maar ook niet wenselijk vindt om tot invordering over te gaan. In die gevallen heeft de ontvanger de mogelijkheid om aan de belastingschuldige de toezegging te doen dat hij onder bepaalde voorwaarden geen invorderingsmaatregelen meer zal nemen voor de nog openstaande belastingschulden, nadat hij het verzoek om kwijtschelding heeft afgewezen. Materieel heeft deze maatregel bijna dezelfde gevolgen als kwijtschelding, zij het dat de ontvanger doorgaans de voorwaarde zal stellen dat hij voor een periode van drie jaar, gerekend vanaf de datum van de af te geven beschikking, bepaalde teruggaven nog zal verrekenen met de openstaande schuld. De ontvanger heeft een grote mate van discretionaire bevoegdheid wanneer over te gaan tot het nemen van deze maatregel. Uiteraard moet de ontvanger hier wel goede redenen voor hebben.